

CH₄

Convenant Enterische Emissies deel 5

In het Convenant Enterische Emissies maken de Vlaamse overheid en de volledige sector werk van het reduceren van pensmissies van runderen om zo de klimaatdoelstellingen van de landbouwsector te realiseren. Doel is om de methaanuitstoot die in de pens gevormd wordt met 19% te verminderen ten opzichte van 2005. Landbouwers kunnen in dat kader verschillende maatregelen nemen. In dit artikel gaan we in op het combineren van bierdraf en koolzaadschroot.

Meer informatie op www.rundveeloket.be/CEER/.

In een volgend artikel bespreken we de maatregel 'geëxtrudeerd/geëxpandeerd lijnzaad'.

Thijs Rummens en vader Dirk zien toekomst in Witblauwe koeien van het mixte type.

Maatregel 5: dubbeldoelrassen

Dubbeldoelrassen hebben een methaanuitstoot die lager is dan hoogproductief melkvee maar hoger dan hoogproductief vleesvee. Bedrijven die kiezen voor een dubbeldoelras in de plaats van een hoogproductief melkveeras, kiezen ook voor een daling van de absolute methaanemissie van het bedrijf (bij gelijke dieraantallen). Op vleesveebedrijven daarentegen zal een omschakeling van een hoogproductief vleesveeras naar een dubbeldoelras de methaanemissie van dat bedrijf doen stijgen (bij gelijke dieraantallen), maar in minder sterke mate dan bij omschakeling van een hoogproductief vleesveeras naar een hoogproductief melkveeras. Met een dubbeldoelras kan de veehouder het risico spreiden als producent van zowel melk als vlees. Een verschuiving van landgebruik als gevolg van meer ruwvoeder- en minder krachtvoedergebruik op het bedrijf is mogelijk. Door het hogere ruwvoeropnamevermogen en het lager krachtvoederverbruik is een gunstige invloed op de voederkosten mogelijk. De monitoring en opvolging van deze maatregel gebeuren via stamboekregistratie.

Bron: Rundveeloket

Eenvoudig ras, met een dubbel doel

Een dubbeldoelras, dubbel de fun of dubbel de problemen? Voor Thijs Rummens uit Vissenaken is het het eerste. Samen met zijn vader Dirk houdt hij een negentigtal witblauwe koeien van het mixte type met bijbehorend jongvee. Het ras 'uit het midden' gedijt het beste bij een net iets minder intensieve aanpak. Wie weet vindt het ras met de extra klemtoon op het terugdringen van enterische emissies een tweede adem?

Ivan De Clercq

Het aantal veehouders dat witblauwe koeien van het mixte type zit nog steeds in dalende lijn, moet ook Thijs vaststellen. Het zijn er nog een twintigtal. Ondersteuning via de agromilieumaatregel 'Behoud van lokale rundveerassen' blijkt dus onvoldoende stimulans om de populatie op peil te houden. Die subsidie is in het leven geroepen om de genetische diversiteit van traditionele rundveerassen op het platteland te behouden. Die traditionele rundveerassen hebben immers interessante troeven, ook nu nog.

Melkproductie

"Het is een ras dat makkelijk werkt. De veearts vertelt ons dat hij hier weinig problemen ziet, en voor een deel is dat zeker terug te brengen naar het ras", steekt Thijs van wal. De koeien op het bedrijf geven gemiddeld 6300 liter per jaar. Voor witblauwe mixte koeien is dat veel, maar toch nog een eind onder de gemiddeld meer dan 8000 liter bij Holsteins. "Daartegenover staat wel dat we nagenoeg geen problemen hebben met bijvoorbeeld slepende melkziekte of kalfsziekte."

Alle dieren zijn bij het stamboek van CRV ingeschreven. Gezien de kleine populatie is de marge voor genetische vooruitgang ook kleiner dan voor bijvoorbeeld Holsteins. "Het zou goed zijn

voor de rentabiliteit van het ras mocht de melkproductie naar de 7000 liter evolueren. Ook al omdat de gehalten niet zo hoog zijn. Het vet- en eiwitgehalte ligt hier rond de 3,8% vet en 3,6% eiwit, wat normale gehalten zijn voor het ras."

Vleesverhaal

De melkzijde van het verhaal is natuurlijk maar één zijde. Aan de andere kant is er het vleesverhaal. Alleen al de stierkalfjes leveren merkbaar meer op dan Holsteinkalveren. "Doordat er in de Holsteinmelkveehouderij ook vaker met witblauwe stieren wordt gewerkt op het onderend, is het aanbod weliswaar gestegen en de prijs gezakt. Maar we zitten nog altijd ver boven de prijs die voor Holsteinkalveren wordt gegeven", aldus Thijs.

Goede vruchtbaarheid

Bij Belgisch witblauw zijn keizersnedes vaak de standaard. Dat is bij mixte types veel minder het geval. "Wij vermijden keizersnedes. Ik denk dat we amper aan 3 of 5% zitten. Op jonge vaarzen zullen we ook altijd een stier zetten die makkelijkere kalvingen geeft. Keizersnedes uitsparen spaart kosten, en het vermijdt ook latere vruchtbaarheidsproblemen." Met de vruchtbaarheid zit het wel goed voor

het mixte witblauw. "We zitten aan een tussenkalftijd van 360 dagen. De oudste koeien op het bedrijf hebben hier tien keer gekalfd. Het gemiddelde zal eerder rond de vier keer liggen." Biest is geen probleem op het bedrijf. Het teveel aan biest wordt ingevroren en soms zelfs aan collega's bezorgd."

De middenpositie

Beenwerk en klauwproblemen vormen evenmin een obstakel voor het ras. Al heeft het feit dat Thijs en Dirk volop inzetten op beweiding er ook iets mee te maken. "Voor ons moeten mixte types buiten op de wei, als het kan van april tot november. We hebben een huiskavel van 20 ha. Ook hebben we een 15-tal ha natuurweide. Die percelen zijn goed geschikt voor het jongvee vanaf een jaar." De koeien op het bedrijf krijgen de tijd om uit te groeien. Gemiddeld kalven ze een eerste keer af op 28 maanden. "Ze kalven wat later, maar ze gaan ook langer mee. We voederen iets minder intensief, maar het kost ook minder." In de stal is er een krachtvoerautomaat, maar enkel voor de groep van de hoogproductieve dieren. In het rantsoen wordt er aardig wat draf en perspulp gebruikt. "Eigenlijk is ons ras best wel duurzaam. We zien collega's de switch maken naar ofwel melk- ofwel vleestypes. Maar zelf kiezen we voor de middenpositie, omdat we er de voordelen van zien. Hopelijk krijgt het ras ooit weer de wind in de zeilen." ■

Zelf kiezen we voor de middenpositie omdat we er de voordelen van zien.